

ALLES VOOR DE HERTOGIN

JOHAN ROBESIN

**ALLES VOOR DE
HERTOGIN**

© 2020 Johan Robesin / Uitgeverij U2pi

Titel: Alles voor de Hertogin

Auteur: Johan Robesin

Ontwerp/opmaak: Marijke Robesin-Posthuma

Fotografie: Henk Trouwborst

Uitgeverij U2pi, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: JouwBoekdrukkerij.nl

ISBN 978 8759 991 1

NUR 402

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

*“Rijkdom is het sterkst aanwezig
in klein geluk.
Voor mij en mijn gezin
was dat de bekoorlijkheid
van de Hedwigepolder.”*

Gery De Cloedt

Historische kaart.

De Hertogin Hedwigepolder ligt in het meest oostelijke deel van Zeeuws-Vlaanderen in de buurt van Hulst. In 1907 was deze polder het laatste op zee veroverde gebied in Zeeland. In december 2005 spraken Nederland en België met elkaar af de Hedwigepolder weer onder zout water te zetten als vergoeding voor het verlies aan natuur in de Westerschelde. Door het steeds verder verdiepen van de vaargeul tussen Vlissingen en Antwerpen zou de natuurlijkeheid van de zeearm er zeer slecht aan toe zijn.

De Duitse hertogelijke, zeer vermogende familie van Arenberg hield zich tot in de negentiende eeuw bezig met inpolderingen en landinrichting. Zo ontstonden onder meer de huidige Prosper- en Hedwigepolder en werd tevens de basis gelegd voor de grote Belgische baggerfamilies.

STAMBOOM

Prosper Lodewijk x Ludmilla van Lobkowitz
(1785-1861)   (1898-1868)

Engelbert August x Eleonora Ursula van
(1824-1875)   Arenberg (1845- 1919)

Engelbert Maria x Hedwige de Ligne
(1872-1949)   (1877-1938)

kinderen Lydia, Erik en Engelbert

De Hedwigepolder kende na de van Arenbergs in de mannelijke lijn vier generaties De Cloedt als eigenaar.

Prosper De Cloedt (overgrootvader)
kocht in 1932 de Hedwigepolder

Raymond De Cloedt (grootvader)

Jean Jacques De Cloedt (vader)

Gery De Cloedt (zoon)

Inleiding

Het drama met de Hertogin Hedwigepolder vloeit voort uit de registratie bij de Europese Commissie in Brussel, dat de Westerschelde ‘doodziek’ zou zijn.

Maatregelen dringend gewenst ‘op straffe van’. Het toenmalige Ministerie van LNV bedacht eigen beoordelingscriteria om toch maar vooral te kunnen beweren dat de Westerschelde er in ecologisch opzicht beroerd aan toe was en herstel middels het onder water zetten van aangrenzende polders de enige oplossing was om de ‘zieltogende patiënt’ te genezen.

Daarmee werd de strop voor enig eigenaar Gery De Cloedt alvast uitgehangen.

Hij zou de dupe worden van onderling gesjoemel tussen groene ambtenaren in Den Haag en Brussel.

De definitieve aanwijzing van de Westerschelde als Natura2000-gebied mist de wettige grondslag. Door een truc van LNV om het parlemen-

taire ontpolderbesluit voor de Hedwigepolder nog snel even handen en voeten te geven.

In de oorspronkelijke aanmelding was het estuarium Westerschelde, inclusief het Verdrongen Land van Saeftinghe, de zogeheten B-status toegekend, d.w.z. 'goede staat van instandhouding, die als zodanig beschermd dient te worden'. Deze kwalificatie werd in de betreffende documenten uitgegumd om plaats te maken voor de C-status. De doelpalen in het dossier zouden nadien nog vele malen verzet worden. Onder invloed van politiek gesteggel zowel in de Tweede als Eerste Kamer verdwenen, om dit geknoei met data te verdoezelen, relevante documenten geluid- en spoorloos naar het 'slapend archief' of werden onvindbaar gemaakt in de versnipperaar.

Honger

Op vrijdag 9 oktober 2020 werd de Nobelprijs voor de Vrede voor dat jaar toegekend aan de Wereldvoedselorganisatie (WFP) van de Verenigde Naties. Een hele opluchting. De WFP komt de majestueuze onderscheiding ruimschoots toe.

Met groots resultaat strijdt zij immers tegen honger en het verbeteren van leefomstandigheden in de wereld. In 2019 werden 100 miljoen mensen in 88 landen geholpen.

De WFP tracht bovendien zoveel mogelijk te voorkomen, dat honger als een wapen wordt gebruikt.

In dat jaar hadden 135 miljoen mensen te maken met hongersnood. Nog steeds heeft 1 op de 9 mensen op onze aardbol niet of onvoldoende te eten.

De WFP speelt een sleutelrol in de internationale samenwerking om voedselzekerheid tot een instrument van vrede te maken.

De Nobelprijs voor de Vrede 2020 had niet op een betere plek kunnen landen. De WFP drukt ons met de neus op een keiharde realiteit.

Met de mogelijkheden om voedsel te produceren wordt zeer roekeloos omgesprongen. “Dat moet stoppen”, vindt de WFP.

Vernietiging van vruchtbare akkers in de Hedwige.

Ook in Nederland. Jazeker! Vooral in Nederland, waar boeren ons land hebben gemaakt. Zijn we dat soms vergeten of raakt het ons niet? In 2050 zal er nog eens 300.000 hectare minder landbouwgrond zijn.

Beangstigend vooruitzicht. Jaarlijks verdwijnt er 7.500 ha. Sinds 1950 ging er een areaal van maar liefst 525.000 ha verloren.

Een bedroevende ontwikkeling. Zeker als je bedenkt dat landbouwgrond steeds sneller een natuurbestemming krijgt.

De groene lobby is nog altijd heel fanatiek aan de gang. Onbedwingbaar. Ze krijgt altijd haar

zin en meer dan genoeg geld om haar hobby's te bedrijven. Ook al leidt dat vaak tot huiveringwekkende toestanden.

Waar hebben we het over? Schrik niet.

Nederland heeft zelfs te weinig landbouwgrond om de eigen bevolking te kunnen voeden. In plaats van minder zouden de boeren meer voedsel moeten produceren.

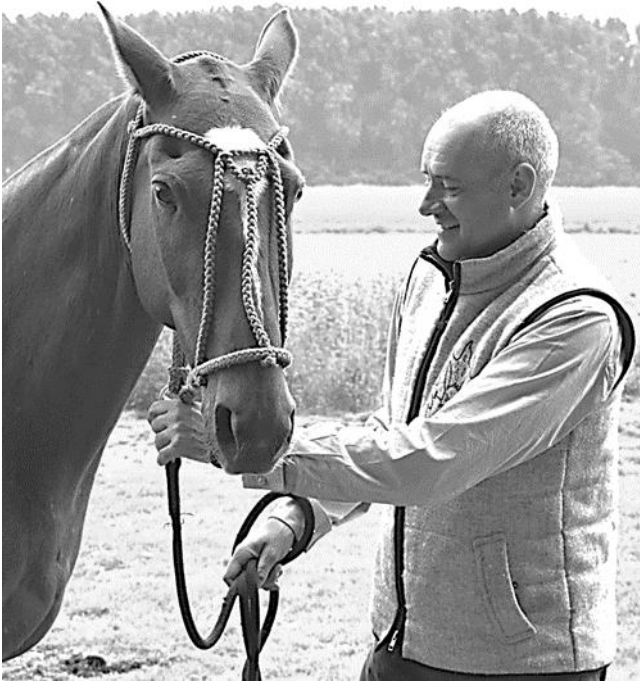
Ook met een veranderend voedselpatroon zal Nederland nog steeds niet zelfvoorzienend zijn. Dit toont ontegenzeggelijk aan, dat het teruggeven aan de zee van met veel moeite verkregen landwinst of het verkwanselen ervan voor onzinnige tekentafelnatuur, als een misdaad tegen de menselijkheid is te beschouwen. Laak- en strafbare onbezonnenheid.

Oud-eigenaar van de om zeep geholpen Zeeuwse Hedwigepolder, Gery De Cloedt, heeft daarom nog diverse juridische zaken aangespannen. Ook bij de Hoge Raad. Moedige stappen. Zijn prachtige polder is hem immers al afhandig gemaakt.

Weg productie van broodnodig voedsel. Weg paradijselijke natuur. De politiek geeuwt zoveel. Haalt voor deze actie z'n neus op en noemt het een zinloos achterhoedegevecht. Herhaling van zetten.

De WFP vast niet. Die zal elk opzettelijk verlies

van kostbaar akkerland betreuren en wat er met de Hedwigepolder gebeurt vast en zeker in harde termen afkeuren.

Gery De Cloedt: “Lijkt me logisch, maar wie pakt de daders aan...? Ik heb het geprobeerd en blijf het proberen. Ten koste van heel veel gemoedsrust, heel veel inspanningen, ontgoocheling en een pak geld. Daar komt het op neer. Onmenselijk.”

De 298 hectare grote Hedwigepolder bestond voor een derde deel uit rijk gevarieerde natuur

en voor twee derde uit landbouw. Met gewassen als aardappels, uien, tarwe, gerst, haver en bieten. De traditionele productie. Elk jaar leverde de polder gemiddeld maar liefst 2.500 ton aardappels van goede kwaliteit. Heel wat monden konden daarvan gevoed worden. Naar de toekomst gerekend gaat het om duizelingwekkende hoeveelheden. De polder had ook een klinkende reputatie om z'n hoogstaande bietenteelt. Het verlies van voedselproductie is onmiskenbaar groot.

Landjepik

Een afschrikwekkend gevoel slaat toe als je na een rit door speels aaneengeschakelde polders de imposante zeedijk volgt en opeens voor een kolossaal hekwerk met verbodsborden staat. Halt! Niet verder. Wat valt er met zoveel strengheid te verbergen? Dit is wel heel erg bot. Zal Gery De Cloedt dit gezien hebben? Die kans is minimaal. Vast en zeker zou hij losbarsten in een inktzwarte woedebui.

Begrijpelijk, want hij is de man die is buitengesloten. Na alles wat hij voor de hertogin heeft gedaan. Zichtbaar gemaakt met deze foeilelijke ijzeren afgrenzing.

Hedwigepolder hermetisch op slot.

Is dit de toegang tot een zware strafinrichting of wellicht toch nog de Zeeland beloofde nieuwe marinierskazerne?

Dit laatste is natuurlijk een gekke dagdroom. Maar een superbajes zou heel goed kunnen met slechts één gevangene:

Hertogin Hedwige de Ligne.

Opgesloten achter met talloze sloten beveiligde afrasteringen en weggegraven toegangswegen. Versperringen vanuit alle richtingen. Kan niet voor even zijn. In elk geval totdat alle herinneringen aan deze veel besproken adellijke dame voorgoed zijn uitgewist en de boerenfamilies in wijde omtrek niet meer weten dat ze echt bestaan heeft. Een lokale legende op een snijpunt tussen België en Nederland. Niet bekender dan het verhaal van Reinaart de Vos, dat het nabij gelegen vestingstadje Hulst ooit op de kaart zette.

Je vraagt je af of je hier al in België staat. Op een uit de kluiten gewassen infobord geen woord Nederlands. Uitsluitend Belgische uitleg. Wat ook opvalt is, dat op het projectbord de naam van Gery De Cloedt wordt misbruikt. Het is niet het bedrijf van Gery De Cloedt, maar DEME dat het werk uitvoert. DEME en De Cloedt zijn afzonderlijke ondernemingen. Dit ruikt naar pesterij! Het grondgebied is Neder-

lands. Geen twijfel mogelijk. De landkaart liegt niet. En de grenspalen dan? Die zijn ook al afgevoerd. Annexatie misschien? Een daad van landjepik? Zou wel eens het geval kunnen zijn. Vlaanderen heeft de hertogin eindelijk in de kraag kunnen vatten. Jaar na jaar achterna gezeten tot vlak over de grens. Ongrijpbaar leek zij. Nu achter slot en grendel en de Belgen hun zin.

De Hedwigepolder bood in feite onverwacht een kans voor open doel om de drang tot gebiedsuitbreiding, al sinds de Eerste Wereldoorlog, eens royaal te belonen.

Weten we het nog? Het afsluiten van de Schelde herinnerde de Belgen destijds aan de afscheiding van Nederland rond 1830. Veel Belgen vonden dat Nederland zich pro-Duits opstelde door tijdens de oorlog neutraal te blijven. De Belgische regering wilde daarom als compensatie twee Nederlandse gebieden annexeren.

Zuid-Limburg vanwege de steenkool en Zeeuws-Vlaanderen vanwege de toegang tot de Westerschelde en Antwerpen. Achter de annexatie zaten dus economische motieven.

Een meerderheid van de Zeeuws-Vlamingen voelde zich echter Nederlander.

‘Zeeuwsch-Vlaanderen was Nederlandsch, is Nederlandsch en moet Nederlandsch blijven’,

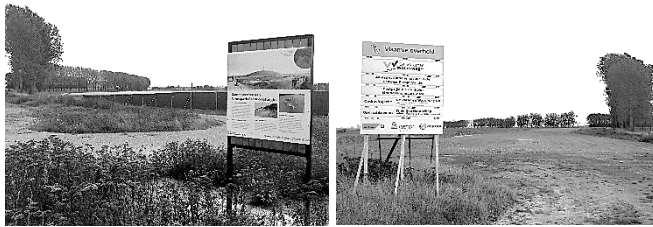
schreef de Aardenburgse voorman van het annexatieverzet J.N. Pattist in zijn brochure 'Zeeuwsch-Vlaanderen Nederlandsch'.

Het conflict begon bijna naar oorlog te ruiken, toen in april 1919 uit Parijs het verlossende bericht kwam, dat het Nederlands grondgebied onaangetast bleef.

Het spreekwoordelijke bloed kruipt echter waar het niet gaan kan. Bij de Belgen is dat niet anders dan elders.

De Hedwigepolder had weliswaar enkele tientallen pachtboeren, maar slechts één eigenaar. Nog wel een Belg. Gery De Cloedt.

Een makkelijke prooi voor de opengesperde muilen van de Vlaamse politiek en Antwerpse haventop. Althans, dat dacht men.

Gedroomde toekomst.

Belgen de baas.

Als Vlaanderen deze hele operatie bekostigde, zou Nederland de onteigening wel regelen. En zo geschiedde. De annexatie is rond. In de slot-